

eninger, eller det er Sammenlutningen i Foreninger, der skaber Interesse for Sagerne, derom skal jeg ikke sige noget her. Men dem, der staa uden for Foreningerne, ligger der ikke stor Bægt paa. De ville ikke faa meget med de Sager at gøre, her er Tale om. Men det vilde kunne naas paa den Maade, at vedkommende Kommune, som valgte Bisidderne, tog ud af disse Folks Midte et vist Antal Mænd, som skulde repræsentere dem, for saa vidt der i de vedkommende Retter forekom Sager dem vedrørende.

Hvis jeg har Ret i, hvad jeg her har antydet, saa blive de Spørgsmaal meget smaa, som man hidtil har beskæftiget sig med — men hvor jeg rigtignok har en bestemt Overbevisning — nemlig om, hvor man skal sætte Grænsen for Alderen, og om man skal tage Kvinder med eller ikke; de falde saa bort. Jeg siger, det er et lille Spørgsmaal, om man skal sætte Grænsen ved 25 Aars Alderen eller ved 22 Aars Alderen. At vælge saa og saa mange Bisiddere ind i en Ret ved den Valgcorporation, som man saa etablerer, det kan lige saa godt ske af dem, som ere 25 Aar, som af dem, der ere 22 Aar, det bliver det samme. Men jeg synes nok, der er visse Grunde, der tale for, at man ikke gaar for langt ned i Alder. Jeg synes nok, man kan forsvare, selv fra det mest friske Standpunkt, at holde paa, at til at vælge Bisiddere udtræves den Modenhed, som man har, naar man har naaet 25 Aar. Men dette Spørgsmaal falder jo bort, hvis man lader disse Valgregler falde. — Og ligeledes falder Kvindespørgsmaalet bort, som før har beskæftiget os, og jeg kan heller ikke tro, at det skulde have nogen videre stor Betydning. Af Kvindetallet er der i Alderen over 25 Aar her i Kjøbenhavn klyttet til Haandværk og Industri — jeg nævner runde Tal — 8200 Mennesker, og af kvindelige Arbejdere er der 2800. Nu vil det straks for Deres Tanke staa, at den første Klasse væsentligt er det, vi kalde Systerer, og den anden Klasse er Rengøringskoner og deslige. Der er ingen af dem, der vil faa Retsfager for den fremtidige Arbejdsret, det vil i alt Fald blive meget faa. Jeg tvivler meget paa, at der vil blive Spørgsmaal om, at de saa Process om, hvorledes de skulle lønnes og betales

o. s. v. Jeg tror, jeg har fuld saa megen Sympati for de Klasser, vi her tale om, som nogen, men jeg synes nok, at naar vi sige til de Mennesker: Vi vil skabe Eder en Rettighed til at stemme paa Bisiddere i den Ret, som skal dømmes i Eders Retsfager, saa er det at give dem Stene for Brød. Kunde vi give dem lidt mere at fortjene, saa var det heldigt, men at sige til dem: I kunne gaa op hvert 3die Aar og stemme paa Bisiddere til at sidde i den Ret, der skal dømmes i Systerernes og Rengøringskonernes Retsforhold, det er en lille Ret at byde.

Dette er, hvad jeg paa dette Forår har at sige om den Del af Lovforslaget som kaldes: Om Arbejdsretters Dannelse. Lad mig indstøde den Bemærkning, at de Herrer ikke maa tro andet, end at jeg har den Stemning, at de burde komme før eller senere, men jeg mener, at de bør organiseres paa anden Maade, end der her er nævnt, paa den Maade, som jeg har angivet. — Det staar ikke klart i Lovforslaget, om de skulle forhandle offentlig eller privat. Jeg tror ikke, at offentlig Retsforhandling bør finde Sted her. Jeg tror, at skal Maalet naas, saa maa det ske ved, at Parterne opkaldes for den paagældende Ret, og at Sagen afgøres der, uden at der er fremmede til Stede. Jeg kom til at nævne dette, der vedrører det tredje Afnit om Sagens Behandling for Arbejdsretten, hvor jeg ikke har andet at bemærke end dette, om Forhandlingen ikke bør ske mellem Parterne alene ved den omtalte Ret.

Jeg kommer dernæst til Lovforslagets anden Opgave. Jeg kan ikke lade være at standse en lille Rende ved den Betegnelse, det har som Overskrift: „Om Enighedskamre“. Jeg tror ikke, at vi før have haft det Ord „Enighedskamre“ i dansk Sprog eller dansk Ret. Jeg skulde tro, at det er kommet ind fra den tyske Lov, som taler om „Einigungsämter“. Men „Einigung“ er ikke „Enighed“, det hedder „Einigkeit“. „Einigung“ er Overenskomst, Forligelse, Forænelse, og „Einigungsämter“ er simpelthen det, vi kunde kalde Forligelskamre. Jeg gør opmærksom paa det, fordi det er lidt betegnende for Lovforslaget i forskellige Retninger. Jeg har som sagt standset lidt ved denne Overskrift, hver Gang jeg har fundet den, og jeg ved ikke, hvorfor vi ikke skulle